

Kościół Przemienienia Pańskiego i Klasztor Pijarów

2012-03-06

Położony przy ul. Pijarskiej, zamyka ulicę św. Jana od północy. Pijarzy osiedli w Krakowie w 1660 r. W latach 1718-28 wzniesiono kościół według projektu znanego architekta Kacpra Bażanki. Świetna trójkondygnacyjna fasada powstała w latach 1759-61, według projektu Franciszka Placidi. Wieńczy ją ażurowy szczyt z sygnaturką, a poprzedzają dwuramienne schody z podestem, między którymi mieści się portal prowadzący do krypty. Na szczycie bramki prowadzącej do podziemia znajduje się popiersie księdza Stanisława Konarskiego (1893). Trójnawową bazylikę z emporami powyżej naw bocznych zdobi bogata dekoracja rzeźbiarska (Jakuba Hoffmana i Christiana Bola) i malarska (Franciszka Ecksteina) z 1 połowy XVIII w.

W prezbiterium znajduje się wmurowana w ścianę urna z sercem księdza Stanisława Konarskiego, przywieziona do Krakowa w 1882 r. i jego popiersie. W krypcie tradycyjnie urządany jest w Wielki Piątek Grób Pański, organizowane są wystawy i patriotyczne spektakle; stąd wyruszały dawniej pogrzeby zasłużonych krakowian, np. Stanisława Wyspiańskiego w 1907 r.

Do kościoła przylegają zabudowania klasztorne. Od strony zachodniej stoi budynek Kolegium Pijarów, wzniesiony w 1 połowie XVIII w., rozbudowany w 1880 r. Od wschodu - dawne Collegium Novum (tak zwany Klasztor), wzniesione w 1758 r. według projektu Placidiego. W 1876 r. Klasztor nabył od Austriackiego Funduszu Religijnego książę Władysław Czartoryski, przebudował w stylu neogotyckim i przeznaczył, obok sąsiednich obiektów, na Muzeum Czartoryskich.